

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 31 sierpnia 2016 r. w sprawie R 1195/2016-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2016 r. – Berliner Stadtwerke/EUIPO (berlinWärme)

(Sprawa T-719/16)

(2016/C 441/38)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Berliner Stadtwerke GmbH (Berlin, Niemcy) (pełnomocnicy: adwokaci O. Spieker i A. Schönfleisch)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „berlinWärme” – zgłoszenie nr 14 062 558

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 lipca 2016 r. w sprawie R 618/2016-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 10 października 2016 r. – ARFEA/Komisja

(Sprawa T-720/16)

(2016/C 441/39)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Aziende riunite filovie ed autolinee Srl (ARFEA) (Alessandria, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Chiti i V. Angiolini)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 10 czerwca 2016 r. dotyczącej pomocy państwa SA.38132 (2015/C) (ex 2014/NN) Rekompensata z tytułu obowiązku świadczenia usługi publicznej dla Arfea – i w razie potrzeby innych powiązanych lub uprzednich aktów będących przedmiotem skargi;
- Obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżona decyzja stwierdza niezgodność z rynkiem wewnętrznym i nakazuje zwrot pomocy udzielonej przez włoskie organy skarżącej, prywatnemu przedsiębiorstwu świadczącemu usługi lokalnego transportu publicznego na mocy koncesji oraz usługi prywatnego transportu w systemie przedsiębiorstwa, tytułem rekompensaty z tytułu obowiązku świadczenia usługi publicznej.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia i nieprawidłowego zastosowania art. 108 ust. 3 TFUE.
 - Strona skarżąca podnosi w tym względzie, że sporny środek nie stanowi pomocy państwa. W każdym razie nie jest to „nowa” pomoc, której dotyczy to postanowienie.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia i nieprawidłowego zastosowania art 107 TFUE.
 - Strona skarżąca podnosi w tym względzie, że sporny środek stanowi rekompensatę z tytułu obowiązku świadczenia usługi publicznej dla Arfea, przyznaną w wykonaniu ostatecznych orzeczeń włoskich sądów, a nie „pomoc państwa” w rozumieniu tego postanowienia traktatu FUE.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia zasad stosowania prawa Unii Europejskiej, ogólnych zasad niedziałania prawa wstecz i pewności prawa oraz zasad wyprowadzonych w tej dziedzinie przez Trybunał Sprawiedliwości.
 - W tym względzie skarżąca spółka kwestionuje zastosowanie w tym przypadku rozporządzenia (WE) nr 1370/2007, co uczyniono w zaskarżonej decyzji. Stan faktyczny sprawy, który miał miejsce w latach 1997-1998, podlega bowiem innemu rozporządzeniu [rozporządzeniu (EWG) nr 1191/1969].
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasad przedawnienia.
 - W tym względzie skarżąca spółka kwestionuje decyzję nakazującą zwrot omawianego środka w 18 lat po wystąpieniu okoliczności faktycznych sprawy.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia ogólnych zasad wyprowadzonych przez Trybunał w celu zdefiniowania pomocy państwa i zasady autonomii proceduralnej państw członkowskich.
 - Skarżąca spółka podnosi w tym względzie, że zamierza dowieść, iż w dotyczącej jej sprawie zasady wyprowadzone przez Trybunał w sprawie Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00 były przestrzegane. Ponadto skarżąca spółka utrzymuje, że decyzja wkracza w obszar swobody uznania sądu krajowego.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia i nieprawidłowego zastosowania systemu pomocy państwa w przypadku gdy jednostronnie nakłada się obowiązki świadczenia usługi publicznej.
 - Skarżąca spółka zarzuca Komisji, że nie uwzględniła faktu, iż w niniejszym przypadku region Piemontu narzucił jej obowiązki świadczenia usługi publicznej, za które należy się rekompensata w drodze środków nieobjętych zakresem pojęcia pomocy państwa.

7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia zasad następstwa regulacji w czasie.

- Skarżąca spółka, poza tym, co podnosi w ramach trzeciego zarzutu, kwestionuje zastosowanie do sprawy rozporządzenia nr 1370/2007. Zarzuca Komisji, że nie uwzględniła faktu, iż w niniejszym przypadku region Piemontu narzucił jej obowiązki świadczenia usługi publicznej, za które należy się rekompensata w drodze środków nieobjętych zakresem pojęcia pomocy państwa.

Odwołanie wniesione w dniu 12 października 2016 r. przez Giorgia Cocchiego i Nicolę Falcione od postanowienia wydanego w dniu 2 sierpnia 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-134/11, Cocchi i Falcione/Komisja

(Sprawa T-724/16 P)

(2016/C 441/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Giorgio Cocchi (Wezembeek-Oppem, Belgia) i Nicola Falcione (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat S. Orlandi)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnoszą do Sądu o:

stwierdzenie, że

- Uchyla się postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej w sprawie F-134/11, Cocchi i Falcione/Komisja;

Orzeczenie, że:

- Stwierdza się nieważność odmownej decyzji z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie wniosków o wsparcie;
- Zasądza się od Komisji kwotę 22 000 EUR na rzecz N. Falcione i kwotę 35 000 EUR na rzecz G. Cocchiego, tytułem odszkodowania;
- Obciąża się Komisję kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnoszą jeden zarzut dotyczący naruszenia prawa przez Sąd do spraw Służby Publicznej w ocenie interesu wnoszących odwołanie w prowadzeniu postępowania. Wnoszący odwołanie mieli bowiem interes inny niż tylko natury administracyjnej w tym, by ich skarga została uwzględniona.
